

شهادۃ الایمان فی العهد القديم

¹ وَأَمَّا الْإِيمَانُ فَهُوَ التَّيَقُّنُ بِمَا يُرْجَى وَالْإِيمَانُ بِأُمُورٍ لَا تُبْهَنُ. ² فَإِنَّهُمْ فِي هَذَا شُهِدُوا لِلْقَدَمَاءِ. ³ بِالْإِيمَانِ تَفْهَمُ أَنَّ الْعَالَمِينَ أَنْفَقْتَ بِكَلِمَةِ اللَّهِ حَتَّى لَمْ يَتَكَوَّنْ مَا يَبْرَى مِمَّا هُوَ ظَاهِرٌ. ⁴ بِالْإِيمَانِ قَدَّمَ هَابِيلُ لِلَّهِ ذَبِيحَةً أَفْضَلَ مِنْ قَايِنَ، فَبِهِ شُهِدَ لَهُ أَنَّ بَارًّا إِذْ شَهِدَ اللَّهُ لِقَرَابَتِهِ، وَبِهِ، وَإِنْ مَاتَ، يَتَكَلَّمُ بَعْدُ. ⁵ بِالْإِيمَانِ قِيلَ أَخْنُوحُ لِكَيْ لَا تَبْرَى الْمَوْتُ وَلَمْ يَجِدْ لَأَنَّ اللَّهَ تَقَلَّهَ، إِذْ قَبْلَ تَقَلُّهِ شُهِدَ لَهُ بِأَنَّهُ قَدْ أَرْضَى اللَّهَ. ⁶ وَلَكِنْ بِدُونِ إِيْمَانٍ لَا يُمَكِّنُ إِِرْصَاؤُهُ، لِأَنَّهُ يَجِبُ أَنْ الَّذِي يَأْتِي إِلَى اللَّهِ يُؤْمِنُ بِأَنَّهُ مُوجُودٌ وَأَنَّهُ يُجَاوِزُ الَّذِينَ يَطْلُبُونَهُ. ⁷ بِالْإِيمَانِ نُوحٌ، لَمَّا أَوْجِيَ إِلَيْهِ عَنْ أُمُورٍ لَمْ تُرْ بَعْدُ، خَافَ قَبْتِي فُلْكَاءَ لِحَلَاصِ بَيْتِهِ، فَبِهِ دَانَ الْعَالَمُ وَصَارَ وَارِثًا لِلْبِرِّ الَّذِي حَسَبَ الْإِيمَانِ. ⁸ بِالْإِيمَانِ إِبْرَاهِيمُ، لَمَّا دُعِيَ، أَطَاعَ أَنْ يَخْرُجَ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي كَانَ غَتِيدًا أَنْ يَأْخُذَهُ مِيرَاثًا، فَخَرَجَ وَهُوَ لَا يَعْلَمُ إِلَى أَيْنَ يَأْتِي. ⁹ بِالْإِيمَانِ تَعَرَّبَ فِي أَرْضِ الْمُؤَعَّدِ كَأَنَّهَا غَرِبَتُهُ سَاكِنًا فِي خِيَامٍ مَعَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ الْوَارِثَيْنِ مَعَهُ لِهَذَا الْمُؤَعَّدِ عَيْنِهِ، ¹⁰ لِأَنَّهُ كَانَ يَنْتَظِرُ الْمَدِينَةَ الَّتِي لَهَا الْأَسَاسَاتُ الَّتِي صَانِعُهَا وَبَارِئُهَا اللَّهُ. ¹¹ بِالْإِيمَانِ سَارَهُ تَمَسُّهَا أَيْضًا أَحَدَتْ قُدْرَةً عَلَى إِنْشَاءِ نَسْلِ وَبَعْدَ وَقْتِ السَّنِّ وَلَدَتْ، إِذْ حَسِبَتْ الَّذِي وَعَدَ صَادِقًا. ¹² لِذَلِكَ وَلَدَ أَيْضًا مِنْ وَاحِدٍ، وَذَلِكَ مِنْ مُمَاتٍ، مِثْلُ نُجُومِ السَّمَاءِ فِي الْكَثْرَةِ وَكَالرَّمْلِ الَّذِي عَلَى شَاطِئِ الْبَحْرِ الَّذِي لَا يَعُدُّ. ¹³ فِي الْإِيمَانِ مَاتَ هَؤُلَاءِ أَجْمَعُونَ وَهُمْ لَمْ يَبَالُوا بِالْمَوَاعِيدِ، بَلْ مِنْ بَعِيدٍ تَنْظَرُوهَا وَصَدَّقُوهَا وَحَيَّوْهَا وَأَقْرَبُوا بِأَنَّهُمْ غُرَبَاءُ وَتَرَلَاءُ عَلَى الْأَرْضِ. ¹⁴ فَإِنَّ الَّذِينَ يَقُولُونَ مِثْلَ هَذَا يُظْهِرُونَ أَنَّهُمْ يَطْلُبُونَ وَطَنًا. ¹⁵ فَلَوْ ذَكَرُوا ذَلِكَ الَّذِي خَرَجُوا مِنْهُ لَكَانَ لَهُمْ فُرْصَةٌ لِلرُّجُوعِ، ¹⁶ وَلَكِنْ الْآنَ يَنْتَعُونَ وَطَنًا أَفْضَلَ، أَيْ سَمَاوِيًّا، لِذَلِكَ لَا يَسْتَجِيبُهُمُ اللَّهُ أَنْ يُدْعَى إِلَهُهُمْ لِأَنَّهُ أَعَدَّ لَهُمْ مَدِينَةً. ¹⁷ بِالْإِيمَانِ قَدَّمَ إِبْرَاهِيمُ إِسْحَاقَ وَهُوَ مُجَرَّبٌ، قَدَّمَ اللَّهُ الَّذِي قِيلَ الْمَوَاعِيدِ، وَجِدَهُ، الَّذِي قِيلَ لَهُ: "إِنَّهُ بِإِسْحَاقَ يُدْعَى لَكَ نَسْلٌ"، ¹⁸ إِذْ حَسِبَ أَنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى الْإِقَامَةِ مِنَ الْأَمْوَاتِ أَيْضًا الَّذِينَ مِنْهُمْ أَحَدَهُ أَيْضًا فِي مِثَالٍ. ¹⁹ بِالْإِيمَانِ إِسْحَاقُ بَارَكَ يَعْقُوبَ وَعِيسُو مِنْ جِهَةِ أُمُورٍ غَتِيدَةٍ. ²⁰ بِالْإِيمَانِ يَعْقُوبُ عِنْدَ مَوْتِهِ بَارَكَ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْ ابْنَيْ يَوْسُفَ وَسَجَدَ عَلَى رَأْسِ عَصَاهُ. ²¹ بِالْإِيمَانِ يَوْسُفُ عِنْدَ مَوْتِهِ ذَكَرَ خُرُوجَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَوْصَى مِنْ

شاهکارهای ایمان

¹ پس ایمان، اعتماد بر چیزهای امید داشته شده است و برهان چیزهای نادیده. ² زیرا که به این، برای قدما شهادت داده شد به ایمان فهمیده ایم که عالمها به کلمه خدا مرتب گردید، حتی آنکه چیزهای دیدنی از چیزهای نادیدنی ساخته شد. ³ به ایمان هابیل قربانی نیکوتر از قاین را به خدا گذرانید و به سبب آن شهادت داده شد که عادل است، به آنکه خدا به هدایای او شهادت می‌دهد؛ و به سبب همان بعد از مردن هنوز گوینده است. ⁴ به ایمان خنوخ منتقل گشت تا موت را نبیند و نایاب شد چرا که خدا او را منتقل ساخت زیرا قبل از انتقال وی شهادت داده شد که رضامندی خدا را حاصل کرد. ⁵ لیکن بدون ایمان تحصیل رضامندی او محال است، زیرا هر که تقرب به خدا جوید، لازم است که ایمان آورد بر اینکه او هست و جویندگان خود را جزا می‌دهد. ⁶ به ایمان نوح چون درباره اموری که تا آن وقت دیده نشده، الهام یافته بود، خداترس شده، کشتی‌ای بجهت اهل خانه خود بساخت و به آن، دنیا را ملزم ساخته، وارث آن عدالتی که از ایمان است گردید. ⁷ به ایمان ابراهیم چون خوانده شد، اطاعت نمود و بیرون رفت به سمت آن مکانی که می‌بایست به میراث یابد. پس بیرون آمد و نمی‌دانست به کجا می‌رود. ⁸ و به ایمان در زمین وعده مثل زمین بیگانه غربت پذیرفت و در خیمه‌ها با اسحاق و یعقوب که در میراث همین وعده شریک بودند مسکن نمود. ⁹ زانرو که مترقب شهری بانیاد بود که معمار و سازنده آن خداست. ¹⁰ به ایمان خود ساره نیز قوت قبول نسل یافت و بعد از انقضای وقت زایید، چونکه وعده دهنده را امین دانست. ¹¹ و از این سبب، از یک نفر و آن هم مرده، مثل ستارگان آسمان، کثیر و مانند ریگهای کنار دریا، بی‌شمار زاییده شدند.

¹² در ایمان همه ایشان فوت شدند، در حالیکه وعده‌ها را نیافته بودند، بلکه آنها را از دور دیده، تحیت گفتند و اقرار کردند که بر روی زمین، بیگانه و غریب بودند. ¹³ زیرا کسانی که همچنین می‌گویند، ظاهر می‌سازند که در جستجوی وطنی هستند. ¹⁴ و اگر جایی را که از آن بیرون آمدند، بخاطر می‌آورند، هرآینه فرصت می‌داشتند که برگردند. ¹⁵ لکن الحال مشتاق وطنی نیکوتر یعنی وطن سماوی هستند و از اینرو خدا

جَهَّةٍ عَظَامَةٍ.²³ بِالْإِيمَانِ مُوسَى، بَعْدَمَا وُلِدَ، أَحْقَاهُ أَبَوَاهُ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ لِأَنَّهُمَا رَأَيَا الصَّبِيَّ جَمِيلًا وَلَمْ يَخْشَيَا أَمْرَ الْمَلِكِ.²⁴ بِالْإِيمَانِ مُوسَى لَمَّا كَثُرَ أَبِي أَنْ يُدْعَى ابْنُ ابْنَتِهِ فِرْعَوْنَ²⁵ مُفَضَّلًا بِالْآخَرَى أَنْ يُدَلَّ مَعَ شَعْبِ اللَّهِ عَلَى أَنْ يَكُونَ لَهُ تَمَنُّعٌ وَفَيْتٌ بِالْحَطِيَّةِ،²⁶ حَاسِبًا عَارَ الْمَسِيحِ غِنًى أُعْطِمَ مِنْ خَزَائِنِ مِصْرَ لِأَنَّهُ كَانَ يَنْتَظِرُ إِلَى الْمَجَارَاةِ.²⁷ بِالْإِيمَانِ تَرَكَ مِصْرَ غَيْرَ خَائِفٍ مِنْ غَضَبِ الْمَلِكِ لِأَنَّهُ تَشَدَّدَ كَأَنَّهُ يَرَى مَنْ لَا يَرَى.²⁸ بِالْإِيمَانِ صَنَعَ الْفُصْحَ وَرَشَّ الدَّمَ لَنَلَّا يَمَسَّهُمُ الَّذِي أَهْلَكَ الْبُكَارَ.²⁹ بِالْإِيمَانِ اجْتَازُوا فِي الْبَحْرِ الْأَحْمَرِ كَمَا فِي الْيَابِسَةِ، الْأَمْرُ الَّذِي لَمَّا سَرَعَ فِيهِ الْمَصْرِيُّونَ عَرَفُوا.³⁰ بِالْإِيمَانِ سَقَطَتْ أَسْوَارُ أَرِيحَا بَعْدَمَا طِيفَ حَوْلَهَا سَبْعَةَ أَيَّامٍ.³¹ بِالْإِيمَانِ رَاخِبُ الزَّانِيَةِ لَمْ تَهْلِكْ مَعَ الْغُصَاةِ إِذْ قِيلَتْ الْجَاسُوسِينَ بِسَلَامٍ.³² وَمَاذَا أَقُولُ أَيْضًا؟ لِأَنَّهُ يُعَوِّزُنِي الْوَقْتُ إِنْ أَخْبَرْتُ عَنْ جِدْعُونَ وَبَارَاقَ وَشَمْشُونَ وَيَفْتَاخَ وَدَاوُدَ وَصَمُوئِيلَ وَالْأَنْبِيَاءِ،³³ الَّذِينَ بِالْإِيمَانِ قَهَرُوا مَمَالِكَ، صَنَعُوا بَرًّا، تَأَلَّوْا مَوَاعِيدَ، سَدُّوا أَفْوَاهَ أَسُودٍ،³⁴ أَطْفَأُوا قُوَّةَ النَّارِ، تَجَوَّأُوا مِنْ حَذِّ السَّيْفِ، تَقَوَّوْا مِنْ ضَعْفٍ، صَارُوا أَشِدَّاءَ فِي الْحَرْبِ، هَزَمُوا جُيُوشَ غُرَبَاءَ،³⁵ أَخَذَتْ نِسَاءُ أُمُومَاتِهِنَّ بِيَقَامَةٍ، وَأَخْرَوْنَ عُذْبُوا وَلَمْ يَقْبَلُوا النَّجَاةَ لِكَيْ يَتَأَلَّوْا قِيَامَةً أَفْضَلَ،³⁶ وَأَخْرَوْنَ تَجَرَّبُوا فِي هُزْءٍ وَجَلَدٍ ثُمَّ فِي قُبُودٍ أَيْضًا وَخَبْسٍ، رُجِمُوا، نُشِرُوا، جُرُّوا، مَاتُوا قَتْلًا بِالسَّيْفِ، طَافُوا فِي جُلُودِ عَنَمٍ وَجُلُودِ مِعْرَى، مُعْتَازِينَ، مَكْرُوبِينَ، مُذَلِّينَ،³⁸ وَهُمْ لَمْ يَكُنِ الْعَالَمُ مُسْتَجِيبًا لَهُمْ، تَائِهِينَ فِي بَرَارِيٍّ وَجِبَالٍ وَمَعَايِرَ وَشُفُوقِ الْأَرْضِ.³⁹ قَهَرُوا لِكُلِّهِمْ، مَشْهُودًا لَهُمْ بِالْإِيمَانِ، لَمْ يَتَأَلَّوْا الْمَوْعِدَ إِذْ سَبَقَ اللَّهُ فَتَظَرَّ لَنَا شَيْئًا أَفْضَلَ لِكَيْ لَا يُكْمَلُوا بِدُونِنَا.

از ایشان عار ندارد که خدای ایشان خوانده شود، چونکه برای ایشان شهری مهیا ساخته است.¹⁷ به ایمان ابراهیم چون امتحان شد، اسحاق را گذرانید و آنکه وعده‌ها را پذیرفته بود، پسر یگانه خود را قربانی می‌کرد؛¹⁸ که به او گفته شده بود که نسل تو به اسحاق خوانده خواهد شد.¹⁹ چونکه یقین دانست که خدا قادر بر برانگیزانیدن از اموات است و همچنین او را در مثلی از اموات نیز باز یافت.²⁰ به ایمان اسحاق نیز یعقوب و عیسو را در امور آینده برکت داد.²¹ به ایمان یعقوب در وقت مُردن خود، هر یکی از پسران یوسف را برکت داد و بر سر عصای خود سجده کرد.²² به ایمان یوسف در حین وفات خود، از خروج بنی‌اسرائیل اخبار نمود و درباره استخوانهای خود وصیت کرد.²³ به ایمان موسی چون متولد شد، والدینش او را طفلی جمیل یافته، سه ماه پنهان کردند و از حکم پادشاه بیم نداشتند.²⁴ به ایمان چون موسی بزرگ شد، ابا نمود از اینکه پسر دختر فرعون خوانده شود،²⁵ و دلیل بودن با قوم خدا را پسندیده تر داشت از آنکه لذت اندک زمانی گناه را ببرد؛²⁶ و عار مسیح را دولتی بزرگتر از خزائن مصر پنداشت زیرا که به سوی مجازات نظر می‌داشت.²⁷ به ایمان، مصر را ترک کرد و از غضب پادشاه ترسید زیرا که چون آن نادیده را بدید، استوار ماند.²⁸ به ایمان، عید فصیح و پاشیدن خون را به عمل آورد تا هلاک کننده نخست زادگان، بر ایشان دست نگذارد.²⁹ به ایمان، از بحر قُلُزُم به خشکی عبور نمودند و اهل مصر قصد آن کرده، غرق شدند.³⁰ به ایمان حصار آریحا چون هفت روز آن را طواف کرده بودند، به زیر افتاد.³¹ به ایمان، راحاب فاحشه با عاصیان هلاک نشد زیرا که جاسوسان را به سلامتی پذیرفته بود.

³² و دیگر چه گویم؟ زیرا که وقت مرا کفاف نمی‌دهد که از جِدْعُونَ و باراق و شَمْشُونَ و يَفْتَاخ و داود و سموئیل و انبیا اخبار نمایم،³³ که از ایمان، تسخیر ممالک کردند و به اعمال صالحه پرداختند و وعده‌ها را پذیرفتند و دهان شیران را بستند،³⁴ سُورَت آتش را خاموش کردند و از دم شمشیرها رستگار شدند و از ضعف، توانایی یافتند و در جنگ شجاع شدند و لشکرهای غریبا را منهزم ساختند.³⁵ زنان، مردگان خود

را به قیامتی باز یافتند، لکن دیگران معذب شدند و خلاصی را قبول نکردند تا به قیامت نیکوتر برسند.³⁶ و دیگران از استهزاها و تازیانه‌ها بلکه از بندها و زندان آزموده شدند.³⁷ سنگسار گردیدند و با اژه دویاره گشتند. تجربه کرده شدند و به شمشیر مقتول گشتند. در پوستهای گوسفندان و بزها محتاج و مظلوم و ذلیل و آواره شدند.³⁸ آنانی که جهان لایق ایشان نبود، در صحراها و کوه‌ها و مغاره‌ها و شکافهای زمین پراکنده گشتند.³⁹ پس جمیع ایشان با اینکه از ایمان شهادت داده شدند، وعده را نیافتند.⁴⁰ زیرا خدا برای ما چیزی نیکوتر مهیا کرده است تا آنکه بدون ما کامل نشوند.